

μετατρέπεται σε απαγόρευση, η μεγαλύτερη ή μικρότερη αξία του προϊόντος ή της υπηρεσίας, το μέγεθος της αγοράς για το προϊόν ή την υπηρεσία, καθώς και το αποτέλεσμα που παράγει ως προς τη χρησιμοποίηση μια νέα εθνική διάταξη, δηλαδή αν το αποτέλεσμα συνιστά απόλυτη απαγόρευση της χρησιμοποίησης, καθώς και αν η χρησιμοποίηση απαγορεύεται ή περιορίζεται σε έναν ή πολλούς δυνητικούς τομείς χρήσεως;

- (1) Της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (EE L 109 της 26.4.1983, σ. 8).
 (2) Της 22ας Μαρτίου 1988 που τροποποιεί την οδηγία 83/189/ΕΟΚ (EE L 81 της 26.3.1988, σ. 75).
 (3) Της 23ης Μαρτίου 1994 που τροποποιεί σημαντικά για δεύτερη φορά την οδηγία 83/189/ΕΟΚ (EE L 100 της 19.4.1994, σ. 30).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με της 13ης Μαΐου 2003 στην υπόθεση Hauptzollamt Neubrandenburg κατά Jens Christian Siig στην επιχείρηση «Internationale Transport» Export-Import

(Υπόθεση C-272/03)

(2003/C 213/22)

Με διάταξη της 13ης Μαΐου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιουνίου 2003, το Bundesfinanzhof στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hauptzollamt Neubrandenburg και Jens Christian Siig στην επιχείρηση «Internationale Transport» Export-Import, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 718, παράγραφος 3, στοιχείο δ', σε συνδυασμό με το άρθρο 670, στοιχείο ο', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93⁽¹⁾, την έννοια ότι απαγορεύει τη χρήση ρυμουλκού οχήματος ταξινομημένου εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας για τη μεταφορά ημιρυμουλκούμενου από τόπο εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, όπου το ημιρυμουλκούμενο ήταν φορτωμένο με εμπορεύματα, προς άλλο τόπο εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, όπου το ρυμουλκούμενο σταθμεύει

απλώς, προκειμένου να μεταφερθεί ακολούθως με άλλο ρυμουλκό όχημα προς τον παραλήπτη των εμπορευμάτων ο οποίος εδρεύει εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας;

(¹) EE L 253 της 11.10.1993, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 25 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-275/03)

(2003/C 213/23)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους António Caeiros και Klaus Wiedner, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Ιουνίου 2003 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη συμμορφούμενη ορθώς και πλήρως προς την οδηγία 89/665/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το ισχύον πορτογαλικό δίκαιο, για να λάβουν αποζημίωση όσοι ζημιούνται από παραβίαση του κοινοτικού δικαίου περί συμβάσεων του δημοσίου ή των εθνικών κανόνων που μεταφέρουν το δίκαιο αυτό, πρέπει ν' αποδεικνύουν ότι η παράνομη πράξη του Δημοσίου ή των ΝΠΔΔ προήλθε από δόλο ή αμέλεια των αρμοδίων οργάνων ή των προσώπων που τα αποτελούν ή διοικητικών υπαλλήλων. Η προσκόμιση τέτοιας αποδείξεως ενδέχεται να είναι άκρως δυσχερής ή και αδύνατη. Η δυσχέρεια ή αδυναμία προσκομίσεως τέτοιας αποδείξεως μπορεί να οδηγήσει στο αποτέλεσμα ο ζημιούμενος να μη λάβει την αποζημίωση την οποία απαιτήσε και της οποίας εδικαιούτο. Είναι, επομένως, προφανές ότι η επιβαλλόμενη στους ζημιουμένους υποχρέωση, την οποία δεν προβλέπει η οδηγία 89/665, διακυβεύει την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της προαναφερθείσας οδηγίας.